EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 9 decembrie 2004, a fost publicată în Monitorul Oficial numărul 1169, Legea 562 privind autorizarea instituţiilor publice din sistemul de apărare, securitate, ordine publică şi securitate naţională de a vinde personalului propriu unele locuinţe de serviciu pe care acestea le au în administrare.

La prima vedere, această Lege a deschis calea spre siguranţă şi încredere în ziua de mâine, **pentru cea mai mare parte dintre angajaţii acestor instituţii**, care, la data apariţiei, **erau titularii contractelor de închiriere valabil încheiate.** Spunem „la prima vedere" deoarece, această lege printr-o prevedere **iscusit** inserată, a dat naştere **la discriminări** în rândul personalului instituţiilor sus amintite. Acest procedeu nu este nou în peisajul legislativ românesc de după 1989.

Aşa după cum probabil se cunoaşte, această lege s-a născut, din motive **care ne scapă** momentan, prin reunirea proiectelor înaintate de către toate instituţiile din sistemul de apărare, securitate, ordine publică şi securitate naţională(MApN, MAI, SRI,SPP,SIE) şi care conţineau, **surprinzător**, mai puţin cel al Ministerului Apărării Naţionale, **această prevedere discriminatorie,** în sensul că, actualii titulari ai contractelor de închiriere, nu-şi pot cumpăra locuinţa de serviciu, dacă au ori au mai deţinut, ei, soţia sau copiii aflaţi în întreţinere, altă locuinţă proprietate personală, indiferent de localitatea în care se afla aceasta.

Această prevedere se regăseşte în conţinutul literei b) a aliniatului (2) al art. 2 din Legea nr. 562, privind autorizarea instituţiilor publice din sistemul de apărare, securitate, ordine publică şi securitate naţională, de a vinde personalului propriu, unele locuinţe de serviciu pe care acestea le au în administrare şi se referă la interzicerea cumpărării acestora de către: **„persoanele care au deţinut, ori deţin în proprietate, ele sau soţul, soţia ori copii aflaţi în întreţinere, o locuinţă proprietate personală care îndeplineşte condiţiile minimale prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996".**

Având în vedere perioada relativ scurtă (15 ani) scursă de la Revoluţia din Decembrie 1989, perioadă care poate fi estimată ca medie pe piaţa imobiliară, din punct de vedere al creditelor acordate de bănci, precum şi situaţia proprietăţii asupra locuinţelor anterioară acesteia, considerăm că o regulă de bun simţ a democraţiei, a reprezentat-o şi cumpărarea locuinţelor aflate în proprietatea statului de către personalul vizat de Legea 562, indiferent de localitatea în care acesta îşi desfăşura activitatea.

Am considerat necesare aceste precizări, deoarece, evoluţia ascendentă în carieră, a personalului vizat de legea în discuţie, se învârte în jurul oraşelor importante şi a capitalei, unde piaţa imobiliară este **cu mult peste posibilităţile lor de cumpărare**.

Dacă statul prin instituţiile menţionate în Legea 562/2004, se foloseşte de calităţile şi profesionalismul celor promovaţi a-şi desfăşura activitatea, la cel mai înalt nivel de concepţie şi decizie al acestor structuri, în capitală, sau în alte oraşe importante din România, trebuie să le asigure şi condiţiile necesare, umane şi familiare, pentru ca aceştia să răspundă printr-un randament maxim.

Prin acest demers nu urmărim să impunem un comportament, din partea statului, identic cu cel comunitar unde, atunci când patronul(statul ori altcineva) promovează un angajat datorită capacității, profesionalismului şi fidelității sale, îi asigură acestuia condițiile locative corespunzătoare, dar şi o indemnizație pentru membrii familiei care şi-au pierdut slujbele prin mutarea în altă localitate. Nu urmărim acest lucru, datorită faptului că, ştim foarte bine care sunt posibilitățile economice ale României în acest moment, **dar dorim să evidențiem nedreptățile ce se produc prin aplicarea acestei legi, în actuala formă.** Discriminarea, aşa cum reiese şi din Recomandarea Consiliului Europei, nu trebuie să se manifeste în România pe nici un plan, mai ales pe cel legislativ. De aceea, dorim să îndreptăm o greşeală care s-a făcut, cu intenție sau nu, în vechea legislatură. Ce vină are un lucrător, din oricare dintre structurile amintite, că s-a preocupat de siguranța familiei sale în trecut şi s-a zbătut să-şi achiziționeze apartamentul de **„la bloc"**, pe care statul i la pus la dispoziție cu chirie, **în cine ştie ce oraş de pe teritoriul țării** şi apoi, **a fost mutat în interesul serviciului, în altă localitate unde**, nu va putea din punct de vedere financiar să-şi achiziționeze o locuință, în condițiile în care, în calitate de chiriaş al unei astfel de locuințe, nu va putea să şi-o cumpere, conform legii în vigoare? Acest lucrător trebuie să se resemneze **din punct de vedere al evoluției profesionale,** de frica imposibilității cumpărării unei alte locuințe **într-un alt oraş mai mare,** cu un trend mult mai ridicat al prețurilor pe piața imobiliară? Instituțiile fundamentale ale statului să nu mai promoveze în capitală, ori în alte oraşe mari, decât tineri fără experiență în activitate, **deoarece, ceilalți sunt legați de casele lor** şi de ceilalți membrii ai familiei, care-şi pot pierde posturile în condițiile şi aşa sărace ale unei piețe de muncă orientată din ce în ce mai mult spre exterior? Să fie înlocuit sistemul de promovare, bazat pe valoare şi calitate, cu cel bazat pe interese şi diletantism?

Iată numai, câteva din întrebările care sunt pe buzele tuturor celor vizați, de punerea în practică a acestei legi. De asemenea, este greu de crezut că, în jurul vârstei de 40 de ani, când oricare dintre lucrătorii instituțiilor amintite, se află în apogeul şi plenitudinea carierei, aceştia nu au încercat să-şi asigure pentru familii, o locuință adecvată, în localitățile în care şi-au desfăşurat activitatea. Aşa cum am amintit la începutul acestui demers, nu ne-am propus să căutăm vini sau vinovați, ci, **să eliminăm discriminarea din rândul aceleiaşi categorii de personal, care va duce la situația ca, unii dintre actualii titulari ai contractelor de închiriere mutați în interes de serviciu, să nu beneficieze de posibilitatea de a-şi cumpăra locuința de serviciu.**

Dată fiind importanța pe care România o acordă promovării unei politici active de încurajare a promovării valorilor şi eliminării oricăror acte discriminatorii a fost elaborat proiectul de lege alăturat pe care vă rugăm să-l aprobați.

Senator Ilie Ilaşcu

Senator Ilie Petrescu